

*Eestis levivad kulutulena
jutud lingam-massaaži
koolitusest. Kes ei tea,
millele “lingam” viitab,
siis – massaažikoolitusest
rääkides peetakse silmas
üht teatavat fallilist
objekti. Okei, peenist.*

Tekst: KEIU VIRRO | Fotod: KRÕÖT TARKMEEL

12 Herbertit õpetavad õnnelikumat voodielu

Mõte kõnealusele koolitusele minekust tundub esimese hooga enam kui veider, aga otsustan, et halvemal juhul on see lihtsalt pisut piinlik, paremal juhul saan midagi uut ja kasulikku teada.

Käsitöö on neil päevil teadupärast hinnas. Ma ei ole küll kindel, kui uhked mu sugulased oleksid, kui täpsustaksin, millist käsitööd sedapuhku õppima plaanin minna. Aga jäägu see...

Olen mitmelt tuttavalt lingam-massaaži koolituste kohta kuulnud. Esimene etapp ise uudistama minnes – tuleb julgustuseks mõni sõbranna kaasa rääkida. Üksi tundub kuidagi... hirmus. Kui sõbrannasid moosima asun, naeravad mõned mu lihtsalt välja, teised arvavad, et raha on targemagi peale kulutada. Peagi aga leian kaks inimest, kes arvavad, et erinevate veidruste proovimine on täiesti loomulik osa elust. Asun seega koolitusele aega kinni panema, kuid selgub, et see pole niisama lihtne ülesanne. Kuu aja jooksul pole nimelt ühtki vaba kohta!

Lõpuks astume aga ühel üsna talvisel päeval sõbrannadega nagu kolm musketäri Vesivärava tänava poole. Seal toimuvad Tallinna koolitused. Kõigi kolme meeslemmikud on meie idee suhtes väga erinevatel positsioonidel – totaalset skepsisest rõõmsa uudishimuni. Küllap hiljem selgub, milline suhtumine põhjendatud on.

Parim töö, mida koju kaasa võtta

Uksel tervitab meid särava naeratusena noor naine – koolitaja **Epp Kärsin**. Meid juhatakse laua taha, kuhu mahub kokku 12 naist. Näib, et ka kõigil teistel on oma tugigrupp sõbrannade kujul ühes. Kõiki meid ootab ees neli (!) tundi koolitust, mille käigus Epp naistele õpetab, kuidas mehed puht käsitöö kaudu naudingutaevasse viia.

Alguseks teoreetilisem osa: Epp räägib meestest ja naistest, näitab jooniseid. Selgub, et keskmine vahekord on sellise pikkusega, et naine ei jõua selle aja jooksul isegi erutada, kui mees juba lõpetanud on, selja keerab ja nohisema hakkab.

Et aru saada, mis ja miks hea on, tasub ilmselgetel põhjustel teada, mis kus asub. Epu teoreetilises baasis ei tasu kahelda. Kui praegu käib ta aktiivselt koolitustel ja meestekonverentsidel, et kuulata viimaseid uuringutulmusi, siis varem on ta õppinud Tartu Ülikooli kehakultuuriteaduskonnas. “Bioloogia, füsioloogia, anatoomia – kogu taust tuleb sealt. Sa pead teadma, mis kuskil asub ja kui tundlik on,”

selgitab ta hiljem jutuajamise käigus. “Ja ma olen muidugi meeletult suur praktik, mulle meeldib väga katsetada!” Arusaadavalt on tema noormees enam kui rahul, et Epp töö koju kaasa võtab.

Kuidas üldse tuleb ühele noorele naisterahvale pähe, et just lingam-massaaži õpetamine võiks olla ala, mis leiva lauale toob? “Kõik sai alguse sellest, et olin olnud peaaegu 15 aastat ilumaailmas. Ühel hetkel tundsin, et see ei pane enam silma särama,” meenutab Epp, kes otsustas oma ettevõtte maha müüa. Pool aastat ei teinud ta üldse tööd – luges raamatuid ja veetis aega lapsega. “Õeldakse, et kui sul on sees täielik tühjus, siis kerkib üles see, mida sa tegelikult teha tahad. Ühtäkki mõtlesingi, et mulle meeldivad ju mehed ja mulle meeldib seks – miks mitte siis sellega tegeleda?”

Kolme aasta eest tutvus ta oma praeguse noormehega, kes õpetas teda tänu tantra praktikatele elu täiesti uut moodi nägema. “Kogesin koos temaga ulmelisi elamusi. Nii see mõte tuli. Alguses helistasin sõbrannadele. Kõik mõtlesid, et olen “uhuu” peast, aga tulid ikkagi kohale,” meenutab Epp esimesi koolitusi. Sõbrannad küll alguses lõkerdasid, kuid tegid pärast kodus praktika ära ning ütlesid, et olukord on väga tõsine. Mehed on hakanud kummaliselt käituma ja seda vaid heas mõttes. “Naeran ise, et mul on kas mingi missioon või diagnoos. Ma ei ole sellest veel ära tüdinunud,” särab Epp ja usub, et muidugi võiksid naised ja mehed omavahel rohkem rääkida, mis ja kuidas hea on. “Aga paljud mehed kurdavad, et kui naisele öelda, kuidas teha, et parem oleks, siis kaasa solvub. Et mis mõttes sa tuled mind õpetama – tee ise, kui paremini oskad! Ja vastupidi ka. Enamik naisi tunnistab, et ega nad neil teemadel väga räägi küll.”

12 Herbertit

Aga tagasi koolituse juurde. Taustateadmised käes, asume praktika kallale. Appi tuleb tosin Herbertit – need on iminappadega dildod, mis laua külge kinnitatakse. Herbertite nime lugu on õigupoolest üsna iseäralik. Nii Epu kui ka tema noormehe **Roberti** nimi on kaudselt Herberti nimekujuga suguluses. Näib paratamatult, et kõik õpilased on nüüd kuidagi veidral moel kaudselt osa nende suhtest.

Et Herbertitega (ja edaspidi nende mehe juurde kuuluvate alternatiividega) sina peale saada, tuleb abiks kookosõli. Rafineeritud, soovib Epp – et lõhn närvidele käima ei hakkaks. Kookosõlipurgid koolitusruumi nurgas võivad muidugi mõne pilgu ➔

“Keskmine vahekord on sellise pikkusega, et naine ei jõua isegi erutada.”

jaoks hoopis midagi muud tähendada. “See oli nii vahva, kui elektrik käis ja küsis, kas siin algavad kokanduskursused,” itsitab naine.

Meie käärima aga käised üles. Sõna otseses mõttes, sest üks käsi tuleb küünarnukini kookosõliga sisse määrida. Epp käib ringi ja näitab teatud võtteid algul kõigi õpilaste käe peal. Kui hiljem liigutusi vale tugevusega teha, võib tulemuseks olla kas üsna valus kogemus või sisuliselt üldse mitte mingit kogemust. “Naised arvavad sageli, et tegemist on nii õrnade kroonijuveelidega, et ei julge midagi teha. Õige tunne peab sees olema!” selgitab koolitaja.

Niisiis asume rõõmsalt dildo- sid silitama ja mudima. Endalegi üllatuseks tundub see ühtäkki täiesti adekvaatse seltskondliku tegevusena. Naistel käed käivad, samal ajal räägitakse juttu ja juhendatakse üksteist ning meenutatakse tegevuste järjekorda. Epu välja töötatud massaažil on nimelt 33 etappi, mida meeles pidada. Õnneks on ta neile üsna värvikad nimed leiutanud. Püüan nende puhul teatud mnemotehnilisi võtteid arendada. Minu pomisev monoloog on umbes selline: “Viljapea” kohal kõrgub “vikerkaar”, selle all kasvavad “nõgesed”, mis äratavad sind üles...” Ja nii edasi. Nimetused nagu “Välek Vibulane”, “kitsas müts” või “redeliga hotdog” tunduvad peagi täiesti normaalsed.

Minu kõrval tegutsev neiu kurdab, et päev on olnud pikk ja midagi ei jää meelde. Just siis, kui ta rõõmustab, et esimesed kolm etappi on lõpuks selged, tuleb välja, et üks on ikka väga valesti meeles. Tütarlaps ohkab südantlõhestavalt.

Muidugi, alati on võimalik hiljem ühes konspektiga voodisse minna. Paberikrabin ei ole ehk kõige seksikam asi maailmas, kui parajasti kõige õrnemate kehaosadega tegeletakse, aga samas – kuniks töötab?

Füüsiline pool on suhte vundament

Dildode masseerimine võtab kohati meditatiivse mõõtme – naised jäävad unevalt Herberteid silitama ning Epp peab aeg-ajalt meelde tuletama, et aeg on järgmise etapi juurde minna.

Muide, senise koolitustelt saadud tagasiside põhjal pole mitte ainult mehed õnnelikumad, vaid päästetud on koguni mõni abielugi. “Füüsiline pool on suhte vundament. Seksuaalselt rahuldatud inimesed on palju loomingulisemad, nad kulgevad rahulikumalt oma teed, julgevad olla need, kes nad tahavad,” mõtiskleb Epp, kes usub, et ennevanasti oleks ta sellise jutu eest ilmselt tuleriidale saadetud.

Tagasisidest veel. Kord helistas Epule 72aastane

Epp Kärsin õpetab naisi mehi õigesti käsitsema.

naisterahvas, kes ütles, et tal on kaks meest, kellest ühel on erektsiooniprobleemid, ja uuris, kas koolituse kaudu oleks võimalik meest aidata. “Mõtlesin, et issand kui vahva – elu ei lõpe ära ka pärast 60. ja 70. eluaastat. Sa tahadki kogeda ega pea kellelegi midagi tõestama,” muheleb Epp.

Ta koolitab ka vene gruppe ning nende naiste emotsionaalsete ja otsekooste väljaütlemiste peale saab nii mõnigi kord muiata. Samas on üks massaažietapp niimoodi ka nime saanud. Koolitusel osalenud venelanna rõõmustas harjutades, et voh, kui ta SEDA nüüd kodus teeb, siis ootavad ees nii kasukas, ehted kui ka “novaja masina”. “Novaja masinaks” nimetet etapp ristitigi.

Meie koolitus jõuab aga selleni, et lõpuks on Herbertite

peal läbi proovitud kõik 33 etappi. Kuidas see kõik meelde jääb ja kas tõesti tuleb praktikat konspektikrabinat katsetama hakata, selgub muidugi juba palju privaatsemas keskkonnas. Neli tundi meeleolukat õhtut on igatahes läbi.

Mis sai edasi?

Detaileds arutelud jäävad igäihe magamistuppa, aga kui koolitusele sattunud tuttavate käest vaikselt muljeid küsisin, siis selgus järgmist: üks neiu otsustas võtteid kasutada ükshaaval kõige muu keskel (“Väga positiivne vastuvõtt!”), üks ei saanud esimestest faasidest eriti palju kaugemale (“Ta kurtis, et nii kõdi on, siis hakkasime mõlemad hoopis itsitama!”), üks harjutab edasi (“Ta lubas mind edaspidi ise juhendada!”), üks ei raatsi üle paari võtte korruga kasutada (“Mis ma neist kõigist siis ühe hooga ära kasutan, kui juba mõnest piisab, et õnnelik lõpp oleks!”). Muide, isegi kui konkreetset 33 salapärasest etappi kõrvale jätta, siis näib, et koolitus tegi oma töö ka ühes teises valdkonnas alapealkirjaga “julgus rääkida ja puudutada”.

P. S. Koolitusele tasub vaikselt utsitada ka oma mehi. See võib kuuldavasti võimalikuks osutada isegi häbeliku eesti mehe puhul – eelkõige muidugi siis, kui too juba omal nahal massaaži on kogenud ja samasugust elamust ka naisele pakkuda tahab. Epp Kärsin alustas nimelt hiljuti *yoni*-massaaži koolitustega (võite nüüd kolm korda arvata, millele see viitab). Herbertite asemel on koolitusvahenditeks naiste torsod. Kuigi fookus on kõige tundlikumal alal, otsustas Epp, et praktikaks tarvilistel kujudel peavad rinnad ka olema, sest: “Mehed ei tee nendega muidu kuigi palju selliseid asju, mis meile, naistele, meeldiks. Ja rindades on väga palju tervendavaid punkte. Mul on joonised ka!” räägib Epp oma uuest valdkonnast. Nii et kui uudishimu, julgust ja tahtmist jagub, siis mis seal ikka – käsitööd õppima! 🍷